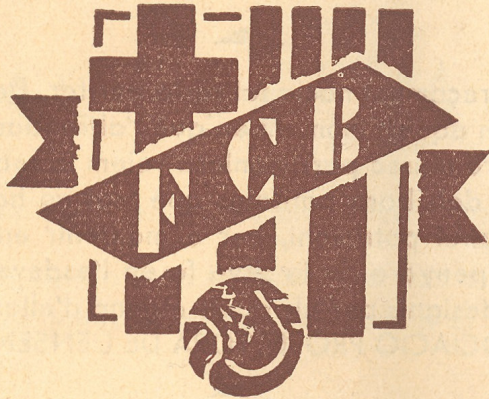

50 -

F. C. BARCELONA

NOVA ÈPOCA DE LA SEVA PUBLICACIÓ BUTLLETÍ GENER - MARÇ DE 1934

SUMARI:

Delegació de Cultura
Francesc Macià
El campionat de Catalunya
Jugadors catalans *Lluís Tudó*
L'ortografia *J. M. Casas i Homs*
Intel·lectualitat i esport *Esteve Calzada i Alavedra*
Reglament orgànic de la Comissió de Cultura del
Futbol Club Barcelona
Principis fonamentals *Rosend Calvet i Mata*
Les proves de forçats *Grau Garcia*
Es pot crear una cultura esportiva *Josep Gual de Sojo*
Crònica esportiva
Noticiari

◆
NÚMERO 6

OFICINES: CONSELL DE CENT, 331, PRINCIPAL

Per tal de contribuir a l'obra redemptora dels nostres infants, el F. C. BARCELONA acordà d'utilitzar el Segell Pro-infància a tota la correspondència sortida de les oficines fins a la data del 6 de gener.

La veritable obra del redreçament nacional resta per fer. Dol haver de constatar la fredor nacionalista del nostre poble en aquest moment en què l'abrandament patriòtic hauria d'arborar-ho tot. Lentament i d'una manera massa parsimoniosa veiem la reconquesta de les posicions. Cal tota la fervor dels iconoclastes, dels bons patriotes que mai no han desertat de les vanguardies conqueridores del nostre nacional patrimoni, per a mantenir encara viu el foc sagrat de les INSTITUCIONS que han servat penyora de la seva fe en l'esdevenidor del nostre poble. No ha passat pas l'hora encara, i els designis per als quals alguna d'elles fou creada, no han estat pas acomplerts: sou socis de l'ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA.

El nostre col·laborador i company, membre de la Comissió de Cultura, el pintor A. Vidal Rolland, té una tela a l'Exposició del Nu que ha merescut generals elogis i que no dubtem cridarà l'atenció del Jurat. Felicitem l'amic Vidal tot augurant-li un èxit falaguer que molt honoraria les planes del nostre Butlletí.

CENTRE D'ESPORTS DE SABADELL va saber guardar fidel el caliu que un dia havia d'abrandar-se. Aquest any ben merescudament ha inserit en el seu historial la gesta més brillant i preada i el títol de Campió de Catalunya ha quedat dipositat sota la seva salvaguarda. Ben cordialment li renovem la nostra adhesió.

Magnífic fou l'espectacle que donaren els infants de les escoles barcelonines aplegats en el Camp de les Corts els dies en què, especialment convidats pel F. C. BARCELONA, constituïen la massa més popular d'espectadors.

Bella nota de color que oferien aquells infants. L'alegria que tots manifestaven i llurs manetes picant dalerosament cada vegada que un equipier del Barcelona feia una jugada, ens palesaven eloqüentment com en cada un d'ells hi havia un futur barcelonista...

Ha estat l'enterrament del President de la Generalitat la primera gran cerimònia luctuosa celebrada a Catalunya del seu recobriment ençà. S'han retut al cadàver del magistrat suprem els primers honors militars. S'ha muntat el fèretre damunt l'armó d'artilleria i embolcallades les despulles amb la bandera de les quatre barres.

Marxaven en seguici generacions immenses, enarborant penons patriòtics i estendards en-dolats. Entre tots, un del F. C. BARCELONA, blau i vermell: com la mar i les flames, colors de grandesa i signe de records i d'esperances plenes. Penó del Barcelona, fidel a tu mateix: passa davant!. La gent s'ha descobert.

FUTBOL CLUB BARCELONA

BUTLLETI

NOVA ÈPOCA DE LA SEVA PUBLICACIÓ

CIUTAT, GENER - MARÇ DE 1934

NÚMERO 6

FRANCESC MACIÀ

El primer President de la Catalunya autònoma és mort.

El nostre Club, sensible als batecs de la vida ciutadana i fidel a la seva tradició catalanesca, comparteix també el dol nacional que aclapara Catalunya.

En la figura de Macià, per damunt de la seva significació personal, veiem l'home-símbol que, consegüent a una actuació honorabilíssima, en uns moments històrics va saber ésser el fidel representant del nostre poble i el guaiador de la vida nacional.

De la sinceritat del nostre condol sentidíssim, n'és una penyora l'espectacle inoblidable de la multitud aplegada al camp de Les Corts quan, moments després del seu traspàs, tributava d'empeus, nua la testa i amb emoció profundíssima l'homenatge del silenci respectuós, durant el qual el sentiment per la pèrdua del Vell venerable unia tots els presents i es produïa aquella demostració de cultura i de civisme que palesava una vegada més, tot refermant-lo, aquell sagrat ideal que ha fet gran el nostre Club i que ha culminat fent-lo el representant genuí de la causa esportiva en la nostra terra.

En aquests moments difícils cal que tots els catalans, a profit de la Pàtria nostra, sapiguem conservar el llaç d'unió que aquesta fatal dissort ha possibilitat. Aquest serà el millor homenatge que podrem tributar a la memòria del Gran Desaparegut.

El campionat de Catalunya

Si un Club reorganitza, com el nostre ho ha fet completament, el seu quadro de jugadors i es veu compellit a fer adquisicions d'elements nous, i això en el breu decurs de l'estiu, no té res d'estrany que el conjunt anhelat no surti espontàniament com la sola conseqüència de posseir unes individualitats de classe indiscutible, perquè mancarà de cohesió.

El canvi total de sistema que representa un nou entrenador tampoc no pot tenir resultats pràctics immediats des del moment de signar el contracte. La seva influència ha de deixar-se sentir més tard, perquè la contribució que cada jugador ha d'aportar al rendiment de conjunt de l'equip representa, per part de l'entrenador, portar-lo a desprendre's d'una gran part de la seva manera de jugar anterior i adaptar-lo a les noves necessitats del lloc que li ha estat assignat.

Després d'unes temporades en les quals s'intentava de refer l'equip sense entrar en una modificació a fons, aquest any, volent aconseguir com sempre, però d'una vegada, un equip digne de l'història del Club, no es va pensar si el fet de renovar quasi tots els jugadors podia representar la pèrdua d'un o més campionats. De la mateixa forma s'havien expressat reiteradament les Assemblees generals.

Tots els Clubs de veritable importància han passat moments de greu crisi esportiva. L'Athlètic de Bilbao, l'Espanyol i el Madrid, per no esmentar-ne d'altres, van haver d'imposar remeis radicals i sacrificar-se algunes temporades per a poder aconseguir com a premi al seu esforç unes altres temporades brillants en consonància al ressò del seu nom dintre dels anys del futbol.

El F. C. Barcelona va emprendre aquesta renovació que va estimar indispensable a l'acabament de la temporada anterior. Es van adquirir una bona quantitat d'elements nous i es va contractar un entrenador que ho havia ja estat en l'època de grans triomfs del Club.

El repòs obligat de l'estiu no donava grans possibilitats d'acoblament a un equip renovat que actuava sota una nova direcció. Les adquisicions, per altra part, vingueren acotades per disponibilitats econòmiques no sempre d'acord amb les peticions dels Clubs de procedència.

Per acabar de fer difícil la recerca d'un conjunt, la forma intensiva en què va jugar-se el campionat de Catalunya, no feia possible que, a més dels partits oficials, es pogués organitzar entrenament, a base principalment de partits amistosos sota un pla preconcebut.

De totes maneres, malgrat els fets exposats, en cap moment el Barcelona no va fer un mal paper. Ni la seva classificació ni la seva actuació durant el torneig no són completament satisfactòries, però tampoc no són deshonorables.

Aquest any, en el Campionat de Catalunya va ocórrer un fet que no es dona sinó de lluny a lluny. Un dels Clubs que hi prenen part, el Sabadell, va tenir unes actuacions sorprenents ajudades—no cal dir-ho—per diversos factors amb els quals cal comptar per a guanyar la primera competició de la temporada quan els equips tot just han reprès el seu entrenament.

De totes maneres, el F. C. Barcelona va assegurar-se la participació al Campionat d'Espanya on, pel rendiment cada vegada més bo del nostre equip, podem fer un paper més d'acord amb els nostres desigs i la representació que ens pertoca.

En matèria esportiva res no hi ha d'escrit ni res fàcil, i cal arribar a l'acabament. Ningú no pot prejutjar amb possibilitats d'èxit el resultat definitiu de la competició de Lliga en curs. A l'hora que escrivim aquestes ratlles, la marxa lògica s'ofereix al F. C. B. més falaguera i no hi ha cap obstacle invencible perquè assoleixi encara millor puntuació amb referència als altres concursants.

Resta dit que cal sentir la pèrdua del títol

PROMESAS ELECTORALES CUMPLIDAS

EL MAYOR ACONTECIMIENTO EN LOS ANALES DEL C. DE F. BARCELONA EL PRESIDENTE SR. MIRÓ-SANS ANUNCIA LA COLOCACIÓN DE LA PRIMERA PIEDRA DEL NUEVO CAMPO EN UNA CONFERENCIA DE PRENSA

Nunca — que recordemos — había despertado tanta expectación una conferencia de prensa, como la suscitada con motivo de la invitación cursada por el señor Miró-Sans el día 18 de febrero, en el Hotel Aricasa.

Entre los relámpagos producidos por las máquinas de los fotógrafos, la extraordinaria iluminación de los focos instalados por los operadores del NODO, la diversidad de micrófonos de las emisoras, y el murmullo de las conversaciones de la numerosa con-

ferencia, se remontó la voz emocionada del señor Miró-Sans para darnos cuenta de que ya existía nuevo campo y que, a mediados de marzo, se colocaría la primera piedra.

En la citada reunión participaron la totalidad de los periodistas barceloneses, corresponsales, agencias, críticos de los radios y fotógrafos, que fueron obsequiados con pastas y champaña por el Consejo Directivo.

La fecha del 28 de febrero será histórica y recordada con alegría.

EVITANDO MOLESTIAS

UNA JORNADA ECONÓMICA SIN COLAS

... a pesar de haber desfilado por nuestras oficinas más de 30.000 personas

Sin ningún género de dudas, debe procurarse molestar al asociado lo menos posible. Esta fué la consigna dada por el actual Consejo Directivo, y todos los socios pueden dar fe de que fué cumplida.

En ocasión de la pasada Jornada Económica, en la que es forzoso procurarse la localidad y entrada, existe la obligación de desfilarse por las oficinas del Club. 34.000 asociados, son muchos, y hasta hoy, todos ustedes saben que en años anteriores habían estado horas y horas formando interminables colas que daban la vuelta a más de media manzana, llegando a la calle de Aragón.

Este año, en cambio, no hubo la menor

molestia. ¿Por qué? Por las disposiciones tomadas, cuyo resultado todos han podido observar personalmente.

Se construyeron nueve taquillas suplementarias; se amplió el espacio del público y de los funcionarios; se aumentaron los empleados; se mantuvieron abiertas las taquillas durante el mediodía; se destinaron diferentes ventanillas para las tribunas, laterales y goles, y varias para la entrada general...

Mucho nos place que el asociado haya podido constatar que tuvo que emplear breves minutos para realizar la misma operación que hasta hoy necesitaba largas horas.

LA SEGURIDAD DE LOS SOCIOS EN LAS GRADAS SE HAN TERMINADO LAS AVALANCHAS EN LAS CORTS

Se han instalado más de 70 nuevas protecciones

No son necesarias las avalanchas para que se considere indispensable la construcción de un nuevo campo. El asociado que concurre a los partidos de Las Corts debe estar protegido y la reiteración de las clásicas avalanchas no puede tener otra explicación que la falta de organización, protección y cuidado.

El actual Consejo Directivo se propuso terminar con esta falla y lo ha logrado plenamente. Para ello, se instalaron en las gradas más de setenta protecciones, en las

cuales debe apoyarse el espectador, para evitar las fatídicas avalanchas, que empujan con la más leve presión.

En el pasado encuentro celebrado contra el «Madrid», se pudo comprobar su magnífico resultado y aún será mayor cuando el público sepa servirse convenientemente de las protecciones aludidas.

Visto el éxito logrado, se van intensificando las protecciones en aquellos lugares que aún puedan hacer falta.

UNA DISTINCION AL SOCIO MAS ANTIGUO TODO SOCIO QUE LLEVE MAS DE 25 AÑOS INSCRITO

tiene derecho a ostentar un insignia especial
... controlada, numerada y con credencial particular

Próximamente será convocado un concurso al objeto de elegir el proyecto, dibujo o idea que haya de servir para la confección del escudo o insignia, que podrán ostentar todos aquellos asociados que hayan militado en las filas del Club un período mínimo de veinticinco años y sin interrupción.

Nuestros asociados serán debida y detalladamente informados de los pormenores del acuerdo a que nos referimos.

Otra promesa que ha entrado en el camino de su realización

ELIMINANDO UN ESCÁNDALO BOCHORNOSO

Más de cien revendedores detenidos

el socio debe ayudar a su persecución

El problema de la reventa es... casi insoluble. Lo único que nos interesa que sepa usted, es que, si bien es un «problema» no es ningún «misterio», como generalmente se cree. Y más aún, que ni el Club, ni ninguno de sus funcionarios tienen nada que ver en ello.

En cambio, puede decirse que el asociado no colabora en la persecución del revendedor, a pesar de sus continuadas críticas, y... esto es lo lamentable.

El espectáculo bochornoso de ofrecer entradas y asientos en las mismas puertas del Club y alrededores, se ha evitado — en lo posible — esta vez.

Más de cincuenta especuladores fueron detenidos durante las dos últimas semanas de venta, los cuales no abandonaron la prisión hasta celebrado el partido.

En los alrededores del campo de Las Corts, se detuvo a medio centenar más de revendedores.

Esta política rígida y decidida, que ha encontrado apoyo enérgico en la Jefatura Superior de Policía, habrá de conducirnos pronto a la supresión de tan escandaloso tráfico de entradas.

Se prometió que se realizaría una campaña en este sentido y... ya ha empezado.

A LA ATENCIÓN de
Clubs, Residencias, Hoteles, etc. etc.

Cuidamos con toda garantía del perfecto montaje de grandes instataciones.

Servicio de facilidades de pago.

Pidan sin compromiso alguno proyectos y presupuestos a

MUEBLES LA FABRICA

FABRICAS DE EBANISTERIA REUNIDAS. S.A.

142 ROCAFORT 142

me a l'equip d'aquell temps? I ja més cap als temps actuals qui regatejarà mèrits a Nogués, Goiburu, Santos, Arocha, Morera, Salas pels seu entusiasme i decidit concurs als colors blau-grana?

La idea i l'intent de formar els nostres equips amb jugadors catalans és molt atractiva, crec que ideològicament tots hi estem conformes; però tingueu ben present: Gairebé sempre el Barcelona ha trobat més facilitats en Clubs i jugadors de fora de Catalunya que no pas entre els de la nostra terra, essent suficient que el Barcelona els solliciti un jugador per exigir unes compensacions de tot punt inacceptables. S'han donat casos de jugadors a qui el seu Club ha considerat elements febles, però que pel sol fet de demanar-los el Barcelona ja s'han cregut que n'havien de demanar una fortuna. Per contra, si es qualsevol altre Club que el sollicita, es pot dir que el cedeixen regalat. I creiem amb tota sinceritat que ni per dignitat del Club ni en benefici dels jugadors, el Barcelona ha de voler mai arribar a subhastes estúpides i vergonyants.

El camí més natural i lògic per aconseguir el que tots anhelem, és fer-nos-els nosaltres mateixos. Es per això que en aquestes mateixes planes us demanava, consocis—unes setmanes enrera—, que ajudessiu amb la vostra col·laboració i simpatia la tasca que avui té començada el Club, en la formació d'equips amateurs a base de jugadors joves que poden ésser els futurs jugadors que tots tant desitgem. El Barcelona, avui, no tan sols els fa practicar el futbol a aqueixa jovenalla que adelerada s'acull a la seva bandera i vesteix

els seus colors, sinó que els ensenya també el camí de la caixa d'estalvis, i procura a qui se'n fa mereixedor les matricules dels ensenyaments tècnics que poden ajudar a fer-los homes el dia de demà. Entenem que així fem esport i esportius i creiem ben sincerament que així complim els deures civils i racials que el càrrec reporta. I entenent-ho així és pel que mai ens cansarem de repetir als nostres consocis que ajudin aquesta tasca, que hi col·laborin, i que si creuen en els beneficis de l'obra començada tinguin la virtut necessària per esperar-ne el resultat i fruits. Fem primer els homes, preparem-los abans moralment i evitarem que tal com avui està reglamentat el professionalisme en el futbol i en l'edat crítica en què es practica—la pitjor en l'home psicològicament parlant—doni un contingent tant elevat com lamentable de vici i de minva d'aptituds morals. La finalitat d'aquesta obra no ha d'ésser la d'obtenir títols i campionats a ultrança. Aquests títols poden ésser-ne una conseqüència, un resultat de l'obra. Mai la finalitat obligada. No he cregut mai que la vida del Barcelona hagi d'anar íntimament lligada amb els títols que pugui conquerir.

I fem els possibles, amics tots, i companys del Barcelona, perquè les coses íntimes del nostre Club siguin tractades també íntimament, evitant que trascendeixin al carrer i se'n faci una publicitat escandalosa que en res ni a en cap concepte beneficien al Club. Sapiquem tots servir-lo i estimar-lo. Posem-hi tots bona voluntat i seny. No ens entestem en dir que no té remei; cerquem-li.

LLUÍS TUDÓ

La COMISSIO DE CULTURA, definitivament constituïda, aspira a desenrotllar dins el Club una intensa actuació adient a les seves finalitats, que vénen especificades en el Reglament que publiquem en aquest mateix número. Els socis del F. C. BARCELONA tenen el deure moral d'ajudar-nos per a la consecució del millor èxit. Els qui vulguin col·laborar en les tasques de l'esmentada Comisió, són pregats d'adreçar-nos la seva adhesió per tal de poder-los designar per a formar part de les Ponències que, d'acord amb el Reglament, hom ha pensat de crear.

Les vetllades de Teatre Català organitzades pel nostre Club, assoliren un bon èxit, i espiraren quan l'actuació de la companyia del Romea hagué d'ésser suspesa. Força de doldre és que a Barcelona no pugui sostenir-se un teatre on la llengua vernacla rebi tots els honors, i un dels motius, pot ésser el no menys important, és el de la manca de públic. El F. C. BARCELONA ha donat amb la seva assistència col·lectiva a les funcions del Romea una penyora de com s'interessa per les coses nostrades, i no ha escatimant, d'acord amb les seves possibilitats, la seva col·laboració a profit del Teatre Català.

Reglament orgànic de la Comissió de Cultura del Futbol Club Barcelona

I

Constitució i objecte

ARTICLE 1. Per al compliment de la finalitat bàsica del Club, assenyalada en l'article primer del seu Estatut, o sigui, l'objectiu cultura que el Futbol Club Barcelona persegueix, al mateix temps que l'esportiu, es crea amb caràcter autònom dintre del Club una Comissió de Cultura, a tenor de les prescripcions de l'Estatut social i acord del Consell General de socis de Ponze d'agost de 1933 donant vida a la Comissió.

ART. 2. L'objecte de la Comissió de Cultura del Futbol Club Barcelona és el de fomentar i difondre l'educació moral i cultural preferentment dels seus associats, sense perjudici de donar-li una major extensió, amb els requisits i condicions que per a cada cas s'establiran.

ART. 3. Sense perjudici d'altres objectius que pot assolir, car la descripció que a continuació es fa és enumerativa, però no pas limitativa, el Futbol Club Barcelona, a través de la Comissió de Cultura, tendirà primordialment:

I) A la redacció d'un Butlletí periòdic per a repartir entre els associats gratuïtament, sense perjudici de què l'Assemblea General pugui acordar sobre aquest particular.

II) A formar un Cens de professionals o activitats d'ordre cultural o artístic amb què classificar els associats per a poder-los agrupar segons les seves aptituds en cas necessari.

III) A organitzar o propulsar exposicions artístiques, de manera preferent entre artistes consocis.

IV) A organitzar cursos d'ensenyament i de formació cívica.

V) A controlar o portar a terme sessions periòdiques o circumstancials de cinema i de teatre, que seran, de més a més, un mitjà de relació i comunitat entre els socis.

VI) A dirigir i realitzar la propaganda del Club, principalment en allò que surti del corrent, tal com films de propaganda, radiacions, publicacions d'annuaris o memòries, cartells, etc.

VII) Organitzar la iniciativa o la participació del Club en actes patriòtics.

VIII) A ésser el mitjà de relació entre el Club i els organismes oficials catalans de Cultura i altres entitats patriòtiques i culturals.

IX) A organitzar conferències amb relació a tots els aspectes a què s'estén l'activitat de la Delegació de Cultura.

X) A l'expansió catalana, patriòtica o simplement esportiva, desenvolupada amb tota l'amplitud possible.

XI) A donar a la gimnàstica rítmica i de conjunt tot el desenvolupament necessari.

XII) A fomentar el turisme entre els associats des

d'un aspecte cultural, artístic o simplement d'esplai, i en aquest mateix sentit organitzar visites col·lectives.

II

Organització

ART. 3. La Comissió serà regida per una Junta de Govern, composta de President, Vice-president, Secretari, Vice-secretari, Tresorer, Comptador, Vocal I, Vocal II i Vocal III.

Serà President de la Comissió el Delegat de Cultura del Consell Directiu; els càrrecs restants seran atorgats per temps indefinit per la Junta Directiva del Futbol Club Barcelona, a proposta del Delegat de Cultura, el qual podrà formular nova proposta si no és acceptat algun dels proposats. El nomenament s'entén revocable en tot moment per part del Consell Directiu d'acord amb el Delegat de Cultura. Sempre que hi hagi renovació total o parcial del Consell Directiu, els components de la Junta de Govern de la Comissió cessaran automàticament en llur comès, que serà exercit gratuïtament.

Les obligacions de tots i cada un dels individus que exerceixin el Govern de la Comissió, seran les que normalment tenen arreu els que exerceixen càrrecs semblants.

ART. 4. Agrupades les matèries per afinitats, la Comissió podrà subdividir-se en Ponències permanents, la presidència de les quals tindrà sempre el Delegat de Cultura, i seran formades pels individus de la Junta de Govern i es podrà, en cas necessari, adscriure a aquelles, d'una manera provisional o definitiva, els socis del Club que la Junta designés.

ART. 5. La Comissió de Cultura procurarà la creació d'un cos tècnic, a ésser possible de socis, per a cada activitat: monitors gimnàstics, ràdio-speakers, periodistes o escriptors, conferenciants, etcètera, amb caràcter també gratuït, com a fruit de l'entusiasme, sense perjudici d'aprofitar els serveis del personal del Club quan els necessiti.

III

Recursos

ART. 6. Com a secció autònoma, la Comissió de Cultura fruirà dintre la comptabilitat del Club, de compte especial. El Consell Directiu podrà votar-li un crèdit per a cada assumpte concret, a mesura que sigui necessari. Pot ésser abonat al compte de la secció qualsevol rendiment que procedeixi de la seva gestió: publicacions, sessions de cinema a un tant alçat, etc.

El President,

RAMON SABRIÀ I ROCA

El Secretari,

ESTEVE CALZADA I ALABEDRA

Aprovat pel Consell Directiu en sessió del dia 19 d'octubre de 1933.

El President,

JOAN COMA

El Secretari,

DR. R. PERPINYÀ

AL MARGE...

Intel·lectualitat i esport

Unes declaracions de Jacinto Benavente a un redactor d'una revista esportiva madrilenya ens ha tornat a dur al pensament la realitat del divorci entre els intellectuals i l'esport, àdhuc l'esport com espectacle. Benavente, en aquestes declaracions, opina d'una manera buida, gratuïta, una mica hostil. Tot plegat, dóna la sensació que el famós dramaturg madrileny ha tingut pocs contactes amb l'esport. D'altra banda, no s'explicarien moltes de les seves paraules.

I aquesta manca de contacte entre el moviment esportiu i el moviment intel·lectual pot registrar-se més ençà i més enllà de Benavente, península endins i a les nostres latituds, en els consagrats i en les noves promocions. I amb la particularitat que el divorci és per ambdues bandes: en general ni els esportistes actius amen l'intel·lectualisme ni els que es dediquen a aquesta altíssima funció senten massa afecte per l'esport. Perquè el revés del cas de Benavente l'hem pogut presenciar quan els esportistes han opinat sobre literatura: la mateixa buidor, la mateixa gratuïtat.

Pel camp de les Les Corts jo hi he vist desfilar, un dia o altre, moltes de les figures de la intel·lectualitat catalana, però no hi ha hagut una persistència en aquesta actitud, merament d'espectador. També he vist atletes i futbolistes amb un llibre o una revista sota el braç, però n'he vist molt pocs. I la no existència d'aquest divorci portaria conseqüències favorables a un moviment i a l'altre. Una d'elles: l'exercici de la crítica esportiva.

El nostre Carles Soldevila assenyalava un dia la poca traça, la imperfecció, la manca d'estil i de llenguatge de la majoria dels nos-

tres crítics esportius. I la remarca era exacta. Perquè poques activitats trobareu a la nostra premsa que tinguin la pobresa de crítica i comentari que tenen les activitats esportives, amb ben poques excepcions.

I és indubtable que si els intellectuals adquirien afecte a l'esport i n'exercien la crítica escrita, o els esportistes s'esforçaven a elevar-se per mitjà del moviment intel·lectual, aquesta anomalia desapareixeria. I els comentaris a una cursa ciclista o atlètica o a una partida de futbol serien tan correctes en tots sentits, com ho acostumen a ésser els comentaris a un film, a un llibre de versos, o a una estrena teatral, activitats que no arrosseguen pas unes tan enormes masses d'espectadors i els comentaris de les quals exerceixen, per tant, llur acció damunt d'un públic força més reduït.

No hi ha pas motiu per a aquest divorci d'intel·lectualisme i esport. Pompeu Fabra, des del seu elevadíssim lloc assevera la nostra afirmació amb el seu amor a l'esport actiu. Carles Sindreu alterna la raqueta amb la ploma—i ens dóna, de tant en tant, unes sobroses crítiques sobre tennis. I en els que admiren l'esport com a espectacle, trobaríem, si ens esforçàvem, una llista de noms que confirmarien la no motivació d'aquest divorci singular.

Per al bé dels dos moviments, per a una major dignificació de l'esport i una més gran amplitud del moviment intel·lectual, hem de dir: intellectuals i esportius, uniu-vos!

ESTEVE CALZADA I ALAVEDRA

L'ortografia

A tot arreu en moltes èpoques, per no dir en totes, ha preocupat la qüestió de l'ortografia; enlloc, però, amb major intensitat que a Catalunya. La raó d'aquesta preocupació és la manera especial com s'ha desenrotllat el nostre renaixement literari.

Prescindim de definir gramaticalment què és l'ortografia. Dèiem en articles anteriors que, pel fet de posar-se a escriure, un hom ja es desentén de la llengua parlada i entra a dependre del convencionalisme de la llengua comuna. Per tant, en escriure, un hom pretén de fer el que els altres fan, d'escriure com els altres escriuen. Aquesta pretensió suposa dues coses: l'expressió de les idees mitjançant les paraules escrites, i la grafia de les paraules mateixes. Avui ens interessa aquesta segona part.

També en la grafia de les paraules hom pretén d'escriure com els altres. Però, mentre en llengües de tradició literària ininterumpuda, la imitació és fàcil, en català, quan els escriptors del segle passat es proposaren de fer reviure llur llengua literàriament es trobaren davant d'unes dificultats insospitades. Mentre per a un anglès és cosa natural d'escriure wrought, una paraula que es pronuncia rot, un català vuitcentista es veu amb treballs per escriure el mot treball, i ens són ofertes les formes trevall, travail, treball.

Segons les influències dels diferents autors, així era llur ortografia. Mentre d'una banda els afectats a llegir els clàssics ofereixen moltes formes antiquades; d'altra banda, els que solament tenien formació castellana, adaptaven al català el sistema ortogràfic castellà. Els uns i els altres topaven molt sovint amb obstacles que els impedièn de seguir regles inviolables, sobretot quan es trobaven amb expressions de la llengua viva, amb paraules que no podien relacionar ni amb el català

antic ni amb el castellà. Aleshores cadascú procurava sortir del pas, i l'efecte era que es multipliqués la divergència de les formes escrites.

El poble apreciava fàcilment aquesta discrepància, perquè era una cosa que afectava els sentits; l'apreciava quan li passava desapercebuda la discrepància sintàctica, el principal fonament d'una llengua. Així com una persona és la mateixa persona, malalta o sana, bella o disgraciosa, per molt que es mudi els colors i les façons dels vestits; de la mateixa manera la personalitat de la llengua i la seva sanitat és independent d'aquest vestit extern que se'n diu ortografia, el qual pot seguir els imperatius d'una moda, i, en conseqüència pot canviar i, si tant em feu dir, tornar a ésser el que havia deixat d'ésser.

Per això han fracassat els intents que han fet i estan fent francesos i alemanys a fi d'establir un sistema racional i científic d'ortografia. Si l'ideal fóra un signe per a cada so, quina llengua està segura de tenir dintre l'alfabet i els diacrítics prou signes per a traduir els sons de la llengua parlada, les modulacions, les pauses, etc.?

Es, doncs, purament qüestió de costum; qüestió d'avinença. Ens mancava el costum; era possible una avinença? Era possible, encara que, pel que pot endevinar-se havia d'ésser difícil. Hem de convenir que no fou tan difícil com sembla en proposar-la. I el català ha pogut fer el que fóra molt difícil per a una altra llengua: inventar un signe per a un so peculiar, la *ll*, ele geminada de col·legi, intel·lectual, gràcies a la manca de tradició.

Però l'ortografia ha tingut tanta importància, millor dit, ni hi hem donada tanta, que n'hi hem donada massa. N'haurem de parlar un altre dia.

J. M.ª CASAS I HOMS

TEMES ESPORTIUS

Principis fonamentals

Com molt encertadament deia un dia l'il·lustre doctor Cèsar Juarros, els nostres joves —homes i dones, puix que aquestes, a voltes, perduda en part la noció de la seva capacitat i portades per un entusiasme excessiu, segueixen les petjades d'aquelles—, abans de dedicar-se al cultiu de qualsevulla branca esportiva, haurien de tenir molt en compte aquestes tres coses essencials: posseir una sòlida preparació física, comptar amb una aptitud orgànica suficient, i que la branca o especialitat escollida no estigui en pugna amb el seu temperament. Aquestes són les tres principals condicions que s'haurien d'exigir a tots aquells que volguessin dedicar-se a la pràctica dels diversos esports. Certament que això imposa a l'esportista una disciplina molt rigorosa, però és de tot punt imprescindible respectar aquells principis, bàsics en la preparació i especialització si hom té plena consciència de la seva comesa i del paper que es proposa representar en llançar-se de cos i ànima a les lluites esportives amb totes les conseqüències d'ordre moral i fisiològic. Perquè l'esport, amics, no és pas cap joc d'infants, encara que hi hagi qui opini altrament.

Hi ha molta gent que es dedica al conreu de la cultura física, però no a l'esport com a complement, i altres, els més que cultiven els esports, fins els més violents i perillosos, negligint en absolut la gimnàstica.

Per un afany de glòria o pedanteria, per egoïsmes materials mal entesos i, també, els menys, amb el bon intent de cercar un millorament físic, els nostres joves lluiten i es desvien per obrir-se pas i convertir-se en una figura destacada en el concert de l'esport; màxima i única aspiració de molts que malden, debades, perdent les seves energies, les seves il·lusions i, sovint, fins la mateixa salut que ells, víctimes del seu temperament impetuós i fràgil, de la seva golosia i de la seva ignorància, pensaven trobar en les competi-

cions esportives... I tot això perquè prèviament no s'han preocupat de fer-se atletes, perfeccionant i enfortint el seu cos subjecte a totes les fluctuacions, ni d'assessorar-se de l'estat i consistència del seu organisme, obligat a reiterats esforços, mitjançant un rigorós i periòdic examen mèdic, ni, tampoc, de comprovar si el seu temperament s'emmotlla degudament o no a l'especialitat preferida.

L'ambició d'una copa, d'un títol o d'un elogi de la premsa; la publicació d'una fotografia o d'una entrevista o la pretensió d'igualar i superar si és possible les proeses d'altres, són factors que influeixen fonament en l'ànim dels nostres joves els quals, sense comptar amb res més que amb un entusiasme foll i una passió desmesurada, es llancen a les lluites esportives on pretenen realitzar les gestes més temeràries amb una prodigalitat esgarrifosa.

Cal haver estudiat de prop la psicologia dels nostres esportistes i haver parat compte amb llurs actuacions per adonar-se que molts d'ells desenvolupen les seves activitats en un terreny completament fals o escometen empreses per a les quals estan exempts de la més elemental preparació. L'aspecte físic general de no pocs ens ofereix la prova més contundent de què sota aquells uniformes d'atleta o de jugador s'hi troba un cos raquític i un organisme insuficient i incapacitat per a tota mena de competicions esportives.

Preparació física, examens mèdics, control de l'esforç, adaptació de l'especialitat al temperament de l'individu, paralelisme entre la capacitat orgànica i el treball a realitzar, disciplina absoluta, vida modèlica... Aquests són els principis fonamentals que cal respectar, atendre i cultivar tothora per tal que l'esport exerceixi prop de la nostra joventut aquella influència benefactora que és l'única raó de la seva existència.

ROSSEND CALVET I MATA

Les proves de forçats

En atletisme existeixen algunes proves, que si bé tenen quelcom d'atlètiques, rebassen els límits de l'esforç humà. Ens referim a les proves de llargues distàncies, en les quals l'atleta ha d'esmerçar una gran quantitat d'energia i gairebé sempre una vegada acabada, en un suprem esforç que en podríem dir sobre humà, continua en un estat subconscient que el permet acabar la prova.

Hem estat sempre contraris a les llargues distàncies, i si bé se'ns pot fer retret d'haver participat en una prova de 50 quilòmetres, no fou pas per no sustentar el mateix criteri d'ara, sinó que fou en vistes als Jocs. Hem cregut sempre que les llargues distàncies no reporten cap benefici al cos humà, contràriament a la gairebé totalitat de les especialitats atlètiques.

El millorament físic hom no ha de cercar-lo en aquestes proves de resistència, proves de veritables esforços, on la fatiga, l'ensopiment, el malestar, el dolor que acusen els múscles i moltes vegades la rampa, han d'ésser vençuts per l'automatisme de l'atleta, que solament la idea de la fita d'arribada el fan avançar. Hom pot dir moltes vegades aquests atletes gairebé ni es donen compte del que es va desenrotllant a llur voltant. Ells, que posseeixen el domini de la voluntat obtingut per l'entrenament fan que el seu cos es mantingui en peu, fins a l'arribada. Després... un cos que cau vençut per la fatiga. La voluntat i l'energia han complert el seu comès.

Creiem que les Federacions haurien de vetllar per la integritat corporal de l'atleta i no autoritzar aquesta mena de proves, que solament poden portar el desprestigi a l'atletisme. L'espectacle d'aquestes proves és la majoria de les vegades prou eloqüent per a demanar la seva supresió.

Per sort, a casa nostra, no són gaire freqüents aquestes proves, ja que solament el campionat d'Espanya dels 50 quilòmetres es disputa anualment i encara amb una parti-

cipació que gairebé en podríem dir nulla (10 marxadors prengueren la sortida aquest any). Però no és així a l'estranger, principalment a França, on molt sovint, gairebé cada diumenge, són disputades proves de 40 a 50 quilòmetres, i no parlem ja de la tradicional París-Strasbourg, on els marxadors estan trotant per les carreteres durant més de 75 hores, per a recórrer els 535 quilòmetres que separen una ciutat de l'altra. Aquesta prova de que us parlem, fou disputada aquest any, en ple més d'agost! Penseu el drama que enclouen aquests 535 quilòmetres pels marxadors, que són obligats a retirar-se per prescripció facultativa; altres que amb els múscles agarrotats veuen com tot el seu castell d'illusións se'n va a terra en haver d'abandonar; com també els altres que per efectes de la insolació segueixen el mateix camí.

Dolor físic! Dolor moral! són les característiques d'aquesta mena de proves.

A Catalunya hem tingut homes ben dotats per aquesta mena de proves: Charlot, Vela, Badia, Albasa, Costa, Vallvé, que d'haver tingut ocasió d'actuar contra estrangers, estem segurs de què haurien fet un brillant paper. Recordem l'anada de Charlot a Milà per a córrer el 100 quilòmetres, on aconseguí una honorosa classificació. Després d'un viatge ràpid i d'un lleu accident d'automòbil abans de la cursa, es classificà en cinquè lloc. El seu temps, excellent de 10 hores i 57 minuts, ocuparia aquest any el tercer lloc en la susdita prova celebrada el dia 5 d'aquest mes, en la que va vèncer Rivolta en 10 hores, 44 minuts i 38 segons.

No dubtem que d'haver progressat a casa nostra la celebració de proves d'aquesta mena, haurien sortit homes capaços de realitzar el treball de... forçats. Alegrem-nos-en, ja que l'atletisme, solament ha de servir per a la superació física i no per esgotament físic.

GRAU GARCIA

Es pot crear una cultura esportiva?

Els que anem sempre a la recerca de coses que contribueixin al desvetllament de l'esperit, d'aquest esperit de la gent d'avui i principalment de la joventut, que és víctima de desorientacions de tota mena i en tots els ordres, creiem que tenim el deure de crear i fomentar per tots els mitjans possibles, aquelles coses que tenen l'alta missió de fer viure la vida intel·lectual.

No vol pas això dir que tots estiguin obligats a viure aquesta vida; perquè hi han casos en els quals la intel·ligència és ben probada en la persona, i malgrat això viu una vida ben material, ben buida, i ben faltada de tota vibració que la desvetlli del vulgar panxacontentisme, i de la rutina de cada dia que desgasta el nostre esperit, emmetzinant-se poc a poc d'un materialisme fatal.

No farem justícia si en arribar en aquest punt, no reconeguéssim la gran tasca que ha fet l'esport en aquest sentit, doncs ha contribuït molt en desvetllar l'esperit de la joventut contràriament al que molts creuen. La joventut necessita expansió, i un desgast de les reserves de força física que té, i al mateix temps trobar passió en l'activitat que es dedica per esplaiar-se. Ací tenim, doncs, acoblades les dues solucions per aquesta pedra de toc que és l'esport; considero que les joventuts físicament fortes tenen una gran predisposició per assimilar les coses més delicades de l'esperit, i d'aquí la necessitat de que totes les agrupacions esportives facin al mateix temps que atletes, homes amb bona preparació espiritual, i això no és pas tan difícil com sembla, perquè aquesta llavor trobarà sempre un bon camp pel seu conreu en l'esperit de la joventut, que és àvida de noves coses i on es sacia massa de pressa. Es pot treure més partit de l'home espiritualment verge i físicament fort,

que del que és físicament feble i espiritualment torturat.

*
**

Es per això, que partint d'aquest principi, considero interessant tot el que fan les agrupacions esportives en profit de la cultura però també crec que no deuen apartar-se massa de seva finalitat com a entitat i que les seves activitats intel·lectuals no han de sofrir cap desorientació, em refereixo en el sentit de voler fer el mateix que altres entitats, la finalitat de les quals és netament cultural.

La missió cultural d'aquestes entitats és la de fomentar l'intel·lecte de l'atleta en tot allò que faci referència a l'esport principalment, fent que trobi més plaer en el desenvolupament dels seus coneixements intel·lectuals, doncs hi ha molt de camp a córrer en aquest sentit i es pot fer una veritable cultura esportiva, integrada per coneixements indispensables a l'home que vol dedicar-se a l'esport per plaer o professió, que de les dues maneres, pot ésser una cosa ben digna.

No cal pas enumerar en què podria consistir aquest programa d'educació esportiva; podria comprendre des de cursos d'història de l'esport en tots els seus aspectes, fins a la formació de biblioteques tècniques i literàries, prenent per base l'esport, arxius amb tota la iconografia esportiva a través de la història, exposicions monogràfiques, museus, etc., ambdues manifestacions intel·lectuals és de suposar que formarien aviat un conjunt de reproduccions d'obres d'art, cursos de fisiologia, higiene, estètica, en fi, seria un mai acabar si les anéssim estenent en aquest sentit.

No cal dubtar de què prenent per base l'esport, es podria fer una campanya cultural formidable i plena d'amenitat per la joventut, l'èxit i eficàcia cultural de la qual ens atreviríem a assegurar.

JOSEP GUAL DE SOJO

CRÒNICA ESPORTIVA

FUTBOL

Enguany el nostre Club inaugurarà les seves activitats futbolístiques simultàniament amb el campionat de Catalunya. Els primers partits d'aquest important torneig foren jugats pel nostre equip representatiu en els terrenys dels Clubs adversaris per trobar-se el nostre camp de joc subjecte a gran reformes d'embelliment i de millora.

Com a primer adversari ens correspongué el Granollers E. C., del qual triomfà el nostre equip per 4 gols a 1.

Successivament van jugar-se tots els altres partits, a doble volta, fins a un total de 14. Ultra el Club esmentat, foren els nostres adversaris el C. E. de Sabadell, C. E. Espanyol, C. E. Júpiter, Badalona E. C., F. C. Palafrugell i F. C. Girona.

En resum, el nostre equip triomfà en 9 d'aquells 14 partits (2 del Sabadell, 2-1 i 3-1; 2 del Júpiter, 3-2 i 3-1; 2 del Badalona, 3-1 i 3-0; 2 del Granollers, 4-1 i 2-1, i un del Palafrugell, 7-0), empatà en 2 (amb el Girona, 2-2 i 0-0), i perdé en 3 (2 amb l'Espanyol, 3-5 i 1-3, i un amb el Palafrugell, 0-1); i ha perdut el primer lloc de la classificació (Sabadell, 21 punts) per un punt de diferència, i el segon lloc (Espanyol, 20 punts) per «goal-average». El nostre Club, per consegüent, es classificà en tercera posició amb el mateix nombre de punts que l'Espanyol, i amb un total de 36 gols a favor per 19 en contra (Sabadell, 34 a favor per 19 en contra i Espanyol, 30 a favor per 22 en contra).

Darrera d'aquells tres Clubs van classificar-se per aquest ordre el Júpiter, Girona, Granollers, Palafrugell i Badalona.

*
**

Liquidat el campionat de Catalunya, començà seguidament el d'Espanya de Lliga, corresponent-nos jugar el primer partit a Oviedo contra el Club titular. En aquest partit, que el nostre equip va perdre per 7-3, el jugador Miranda sofrí la fractura d'una

cama, motiu pel qual fou instal·lat en una Clínica d'aquella ciutat per al seu guariment. Actualment, Miranda, ja gairebé restablert de la greu lesió, es troba ja a casa seva.

Després del partit amb l'Oviedo ens correspongué jugar a Les Corts amb l'Espanyol, del qual triomfà el nostre equip per 5-0. Successivament vam perdre els punts dels partits jugats contra l'Arenes, Madrid i Donòstia a Bilbao, Les Corts i Sant Sebastià per 3-1, 2-1 i 2-0, respectivament. El sisè partit, jugat al nostre camp contra el València, ens fou favorable per 5-2, així com el corresponent al diumenge dia 17 de desembre, jugat a Les Corts, contra el Ràcing Club, de Santander, que vam guanyar per 6-3.

Després de la setena jornada, a partir de la qual donem per acabada aquesta crònica, el nostre Club ha restat classificat en el sisè lloc entre els deu Clubs contendents, amb 6 punts, precedit del Madrid i Donòstia, que en tenen 9 cadascun, de l'Atlètic de Bilbao i Betis, que en tenen 8, i del València, que compta amb 7.

*
**

També, a partir del mes de setembre propassat, el nostre Club ha estat representat en el campionat de Catalunya amateur amb dos equips. Un d'ells sota el nom d'equip A, i l'altre sota el nom d'equip B. Ambdós equips van classificats en molt bons llocs, a l'extrem que ambdós equips van puntuats de manera que de no sofrir cap entrebanc poden molt bé classificar-se per a promocionar al títol de Campió.

En el moment de tancar l'edició d'aquest BUTLLETÍ, l'equip A, sobre el terreny de joc ha registrat els següents resultats. Ha jugat 7 partits dels quals ha triomfat en 4, ha perdut en 2 i ha empatat en un; ha marcat 28 gols per 13 en contra, i compta amb 9 punts. L'equip B ha jugat 6 partits, dels quals n'ha guanyat 3 i empatats en altres 3, sense cap derrota. També té 9 punts a favor, i 10 gols per 6 en contra.

ATLETISME

Ultra la de futbol, les altres seccions esportives del nostre Club s'han destacat, igualment, per la seva gran activitat.

La secció d'atletisme, començà aquesta temporada prenent part en la Challenge Federació Catalana d'Atletisme, celebrada a l'Estadi de Montjuïc el 9 de setembre. En aquesta competició triomfà el nostre Club que obtingué 132 punts en total, i triomfaren els nostres atletes en 10 de les 16 proves que integraven el programa.

Més tard, el 8 d'octubre, el nom del nostre Club i del consoci Francesc Julià figuraren en els primers llocs de la classificació social i individual, respectivament, en la volta a Barcelona de marxa atlètica, organitzada pel C. E. Àliga.

En el campionat peninsular del «Decathlon», disputat a Tolosa (Guipúscoa) els primers d'octubre, el F. C. Barcelona hi fou representat pel seu atleta Joaquim Roca, que es classificà en segon lloc amb 5.495 punts.

Dintre el mateix mes d'octubre el F. C. Barcelona aconseguí dues victòries més en altres tantes curses a peu. En la primera d'elles, Volta a Sarrià, individualment, Gràcia es classificà en tercer lloc i primer en la segona Volta a Cornellà.

Durant el mes de novembre els nostres atletes van prendre part en les competicions celebrades. En la volta a peu a Barcelona, organitzada per «El Diluvio», guanyà per equips el nostre Club. En un festival celebrat a l'Estadi de Montjuïc organitzat per Acció Atlètica, l'atleta Piferrer guanyà una cursa de 1.500 metres en 4 minuts, 28 segons i 4 dècimes i, finalment, amb solament pocs punts de diferència del primer Club classificat el F. C. Barcelona obtingué un segon lloc en la prova de marxa Volta a Montjuïc, reservada a juniors i debutants, i el nostre atleta Ballesteros entrà en segon lloc en la cursa a peu Volta a Sant Andreu.

RUGBI

La secció de rugbi inaugurarà les seves activitats el dia 26 de novembre en ocasió de començar el campionat de Catalunya, figurant en la primera categoria.

De llavors ençà solament s'han disputat dos

partits: un contra el Joventut i l'altre contra l'Universitari. Ambdós partits foren guanyats pel nostre equip; el primer per 24-0 i el segon per 33-0.

Sense cap derrota ni perdut cap partit, el nostre primer equip de rugbi figura, doncs, en el primer lloc de la classificació, juntament amb el Santboià, que es troba amb les mateixes condicions. Aquests partits han estat jugats en terrenys aliens al nostre Club.

BASQUET-BOL

Tant el nostre primer com el segon equip de basquet, compten per victòries les seves actuacions en el campionat de Catalunya, començat a disputar-se el dia 26 de novembre.

Les victòries del nostre primer equip foren sobre la U. G. de Badalona, 34-17; Hospitalet, 28-19, i U. C. de Joves, 22-16; i les del segon, sobre la U. G. de Badalona per 28-11, sobre l'Hospitalet per «forfait», i sobre la U. C. de Joves per 32-13.

BASSE-BALL

Actualment s'està disputant el Torneig «Copa Sans», en el qual participa el nostre primer equip. Fins a la data s'han disputat dos encontres d'aquest torneig i ambdós han constituït altres tantes victòries per al nostre Club.

CICLISME

El nostre representant Marian Canyardo es troba actualment de *tournee* per Bèlgica, on ha actuat formant part amb equips estrangers amb remarcable èxit. En el moment d'escriure aquestes ratlles es troba a França, on segurament haurà actuat quan aquest BUTLLETÍ surti a la llum.

Encara, no tindria res de sorprenent—la premsa n'ha parlat aquests dies—que Canyardo, amb la seva esposa i filleta, es traslladessin a l'Argentina, car ha rebut en aquest sentit importants oferiments.

No cal dir com el nostre Club li desitja força èxits en aquesta nova etapa de la seva actuació.

TENNIS

En les nostres pistes de tennis s'està jugant actualment un Concurs de classificació amb gran entusiasme i concurrència de participants per tal d'establir les diverses categories en vistes als campionats de Catalunya d'enguany.

Els partits corresponents a aquest concurs s'han vingut jugant fins ara tots els dissabtes a la tarda, i diumenges matí i tarda.

Tres causes que considerem fonamentals ens han empès a portar a cap aquest concurs la classificació del qual es fa a l'americana. En primer terme, establir una classificació exacta i numerada de les 14 primeres raquetes del Club. Després, reconeixement del dret de qualsevol soci de la secció a formar part d'aquell grup, diguem-ne preferent, mitjançant el corresponent repte al darrer classificat i fer-se creditor, cas de vèncer, al seu ascens. I, finalment, per tal de preparar fonament els nostres equips, alguns d'ells mancats del necessari entrenament per tal d'emprendre amb èxit les difícils i repetides lluites a què han de participar durant la temporada.

No podem avançar un pronòstic sobre el possible vencedor d'aquest concurs, però sí

que ens satisfà joiosament parlar de la bona forma demostrada per R. Andreu, segona categoria de Catalunya, la regularitat i constància del qual són dignes d'exemple; del nou valor J. Minguella, que gràcies al seu entusiasme i joc excellent s'ha refermat com a un dels aspirants als primers llocs; el doble Plass-Feixas, base fonamental del nostre equip de tercera categoria i, finalment, els nostres antics representants, germans Fàbregas, L. Boter i molts d'altres que, no cal dir, cooperaran molt eficaçment al ressorgiment esplèndid de la nostra secció de tennis.

Tampoc no podem oblidar l'element femení de la nostra secció, que sempre s'ha distingit pel seu gran afecte per aquesta manifestació esportiva i pels nostres colors.

Sense desmerèixer les qualitats esportives d'altres senyoretas, el concurs de les quals és sempre ben considerat, esmentem les senyoretas Matheu, per la seva obra directa i desinteressada en la formació dels nostres equips.

Amb tota aquesta sèrie de factors importantíssims tenim la complerta seguretat que la nostra secció de Tennis aconseguirà els fruits per l'obtenció dels quals es treballa amb tanta de fe i assiduïtat.

NOTICIARI

Durant els mesos de desembre de 1933 i gener i febrer de 1934, se celebraran al nostre camp de Les Corts, els següents partits de futbol, amistosos els uns i de Lliga els altres :

Dia 25 de desembre, contra el S. F. Donau, de Viena, classificat en la primera categoria austriaca.

Dia 26 de desembre, contra l'Athlètic Club de Madrid, amistós.

Dia 31 de desembre, contra el Betis Balompí, de Sevilla, amistós.

Dia primer de gener de 1934, contra el S. C. Slàvia, de Praga, campió de Txecoslovàquia. Amistós.

Dia 6 de gener, repetició del partit anterior.

Dia 7 de gener, contra l'Oviedo F. C. Començament de la segona volta del campionat peninsular de Lliga.

Dia 21 de gener, contra l'Arenas Club, de Guecho. De Lliga.

Dia 4 de febrer, contra el Donòstia F. C., de San Sebastià. De Lliga

Dia 25 de febrer, contra l'Athlètic Club de Bilbao, de Lliga, darrer partit d'aquest torneig al nostre camp.

Es molt possible que ultra els partits esmentats, se'n celebrin d'altres a Les Corts, els quals, en tot cas, serien anunciats oportunament.

*
**

Al nostre estatge social del carrer de Consell de Cent, 331, principal, hi han dipositats diversos objectes d'utilitat que han estat tro-

bats al nostre camp de Les Corts en ocasió dels actes que s'hi han celebrat.

Tots aquests objectes seran lliurats, de set a nou del vespre de qualsevol dia feiner a les persones que n'acreditin ésser-ne llurs propietaris.

*
**

Sovint es reben a la Secretaria del Club lletres que a desgrat nostre no podem contestar per ésser inintelligibles les signatures que les informen.

Per tal d'evitar aquesta anomalia, preguem als socis que es dirigeixin al Club per escrit, expressin ben clarament el seu nom i cognom.

Altrament, repetim, amb els bons desigs del Consell Directiu de correspondre atentament a tots els consocis que han formulat alguna suggerència, prec o queixa, ha estat i seria impossible atendre degudament les comunicacions escrites que manquin d'aquell essencial requisit.

*
**

Actualment, amb els rebuts del primer trimestre de 1934 i anyals, es reparteixen els títols de Soci Cooperador. Els socis d'aquesta categoria que no l'hagin rebut, són pregats de

passar per la secció de rebuts del nostre estatge social, on els serà lliurat aquell document, mitjançant la identificació de la seva condició de Soci Cooperador.

*
**

Com tothom recordarà, el dia 16 de desembre va caure damunt la nostra ciutat una gran nevada, i el camp de Les Corts quedà impossible per a poder-hi celebrar el dia següent el partit de Lliga contra el Racing de Santander, puix més de deu centímetres de neu cobrien aquell terreny en tota la seva extensió.

Però el dia del partit al matí, la majoria dels nostres jugadors «amateurs» i alguns atletes i empleats que es trobaven al camp de Les Corts, atenent, amablement el prec d'un directiu i donant proves paleses del seu amor al nostre Club, se les varen entendre amb tots aquells munts de neu i en menys de tres hores d'intens treball el terreny de joc quedà completament net i en les degudes condicions per a celebrar-hi dit partit.

No seriem justos si des d'aquestes columnes deixéssim de regraciar a tots aquells abnegats esportius el sacrifici realitzat en favor del nostre Futbol Club Barcelona, que ells tant varen demostrar estimar.

Les nostres gràcies a tots.

